

ledning til at fordre den nævnte Afgift af efter Omstændighederne 50 eller 25 Rd. pr. Rd. Hartorn. Man har jo ikke hidtil i vor Behnsret lagt nogen særdeles Bægt paa Hjemfaldsretten til Kronen, og man har vistnok endnu meget mindre for forskjellige offentlige Stiftelsers Vedkommende lagt nogen særdeles Bægt paa den Forventning, de kunde have om, at visse Eiendommers Godser kunde tilfalde dem, og der synes mig derfor heller ikke nu at være Anledning til at convertere denne Udfigt til et Pengebeløb. — Den 3die Betingelse, som Lovforslagets første Affnit har stillet for Dvergangen til fri Eiendom, er den naturlige Betingelse, at der ved Dvergangen skal træffes Bestemmelser om Gjælden og Bestemmelser om Legater, Apanager og andre saadanne Byrder, der maatte paahvile Eiendommen. Jeg skal ikke i Djeblisset gaae dybere ind paa denne Betingelse, fordi det er en i og for sig meget vanskelig Sag at omhandle, som tilmed gaar i stor Detail, men jeg kan dog ikke lade være at udtale, at det forekommer mig, at Bestemmelserne derom i §§ 5 og 7 — det Samme gjælder iøvrigt om det andet Affnits § 11 — hverken ere sært klare eller heldige. Det forekommer mig, at Reglen simpelthen maa blive denne: Byrder, det vil sige Legater, Apanager, Refusioner osv. maa den paagjældende Erhverver af den frie Eiendom naturligvis tage paa sig, enten ved at træffe Dvereenskomst derom med de Berettigede, eller, hvis dette ikke er muligt, ved at tye til Afgjørelse af Justitsministeren. Hvad Gjælden derimod angaaer, da forekommer det mig, at Reglen kun kan være en: Dvereenskomst med Creditor. Men naar de Herrer nu ville kaste Blikket paa andet Stykke af § 5, da ville de see, at der gjøres Udskillelse mellem at træffe Dvereenskomst med vedkommende Panthavere om Berigtigelsen af Gjælden til disse og saa ubetinget at berigtige de paa Majoratets Substantis eller Activer optagne Laan og de Laan, han som Majoratsbesidder skylder Fideicommisset. Med Panthaberne skal han altsaa træffe Dvereenskomst om Pantegjælden, men han skal derimod berigtige Laan paa Majoratets Substantis eller Activer. Men hvad er dette for Laan?

Det er jo ogsaa Pantelaan, og der kan dog ikke være Spørgsmaal om, at han skal berigtige dem paa anden Maade end enhver Kjøber, der overtager og berigtiger den paa en Eiendom hvilende Gjæld, det vil sige ved at træffe Dvereenskomst med vedkommende Creditor. Og naar der i 2det Stykke af § 5, som en anden Art af Laan, om hvilken det ligeledes siges, at Besidderen maa berigtige dem, nævnes Laan, som han som Majoratsbesidder skylder Fideicommisset, saa skal jeg tillade mig at spørge den høitærede Justitsminister, om Meeningen heraf ikke er saadanne Laan, som Majoratsbesidderen maatte have erhvervet Tilladelse til at optage af Majoratets Pengecapitaler, af Penge = Fideicommisset. Men hvis saa er, saa forekommer det mig, at Reglen atter med Hensyn til dem maa blive den ganske simple, ikke at det er nødvendigt, at saadan Gjæld ubetinget berigtiges, men derimod at den overtages og berigtiges efter Dvereenskomst med Creditor, for hvem i dette Tilfælde Justitsministeriet er Repræsentant. Men endnu mindre forekommer Reglerne i § 7 mig at kunne siges at være tydelige, naar de tale om, at i Tilfælde af, at Overdragelsen til fri Eiendom ikke angaaer det hele Complex af Eiendomme, det hele Majorat eller det hele Stamhus, men kun Dele af samme, skulle Byrderne og Laanene fordeles paa de forskjellige Dele. Thi hvad Laanene eller Gjælden angaaer, da kan Loven virkelig ikke foreskrive en Fordeling, men den maa beroe paa en Dvereenskomst med Creditorerne. Hvad Byrderne angaaer, da kan Loven ganske vist foreskrive en Fordeling, forsaavidt man ikke kan faae truffet en Dvereenskomst med de Berettigede, men med Hensyn til den er, gjentager jeg, en saadan Fordeling uden Dvereenskomst jo umulig. Det forekommer mig, som alt antydet, at ligeledes § 11 i 2det Affnit, som indeholder tilsvarende Bestemmelser for det Tilfælde, at Majoratet overgaaer til fri Eiendom mod Substitution af en Fideicommisscapital, kan give Anledning til en lignende Kritik. — Jeg skal, hvad dette første Affnit af Lovforslaget angaaer, slutte med at sige, at det ikke forekommer mig, at det er tilstrækkelig Anledning til af den Gods-